

forslaget, at straffebestemmelserne påny optages i selve dyreværnsloven, hvilket medfører en ophævelse af straffelovens § 196.

For almindeligt dyrplageri foreslås den hidtidige strafferegel, der varierer fra den laveste grad af bøde (4 kr.), jfr. straffelovens § 51, stk. 3, til fængsel indtil 11 måneder i det væsentlige bibeholdt. For mishandling foreslås straffen skærpet til at være fængsel normalt i indtil 1 år, i gentagelsestilfælde 2 år. Minimumsstraffen for mishandling vil derefter være fængsel i 30 dage, jfr. straffelovens § 33, og de lavere straffearter (bøde eller hæfte) vil ikke kunne anvendes.

Når straffen således foreslås skærpet for mishandling, skyldes det, at forslagsstillerne mener, at dette at mishandle værgeløse dyr er en så modbydelig handling, at der fra samfundets side bør reageres stærkere deroverfor, end de nugældende straffebestemmelser muliggør, ligesom det også må forventes, at en sådan skærpelse vil have præventiv betydning.

Ændringen til § 4, sidste punktum, tilsigter i det væsentlige at bevare den nugældende strafferamme for de i § 4 i loven af 17. maj 1916 omhandlede forhold.

Loven af 1916 indeholder hjemmel til at frakende den, der har gjort sig skyldig i grov mishandling overfor dyr, retten til at udføre slagtning.

Forslagsstillerne anser det for ønskeligt at kunne forhindre personer, der gentagne gange gør sig skyldig i mishandling, fra i det hele eller i vidt omfang at beskæftige sig med dyr. Der foreslås derfor, at frakendelse for sådanne personer udvides til „efter domstolenes skøn“ at angå retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele at beskæftige sig med dyr eller bestemte arter af dyr.

§ 6, 2. pkt., foreslås slettet, idet det erstattes med nærværende forslags § 1, stk. 3.